

Barcelona, 2 gener del 1962

UAB 0388

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimat fill:

Contesto a la teva carta del dia 15.

Ja et deia en la meua anterior que, per motius de caràcter polític, degut a la situació de França, el viatge que hi ha de fer en Joan s'ha ajornat. L'emprendrà tant aviat com la cosa ofereixi millors perspectives i, el més probable, és que hi romanguí tres o quatre setmanes. Ja et tindrà al corrent.

A hores d'ara els "estiuajants" a Quernavaca ja deuen trobar-se de retorn a l'èxic, fent-e companyia. Esperem que els hi hagi provat força, la qual cosa et compensarà del sacrifici d'haver-los tinent una tongada lluny del teu costat.

De tot cor desitjo que l'amic Peyoc pugui dur endavant el seu projecte viatger a Catalunya, que no sorgeixin nous entrebancs i que pugui veure aixímateix satisfetes plenament les aspiracions del seu fill Ramón.

A l'air c'rrrec de con deuen impressionar-te aquests anhels de repatriació, que es van fent factibles entre molts dels bons amics que fins ara us han ajudat a fer suportable l'exili. E'n faic c'rrrec, i en comparteixo, --en compartim, ja ho saps!-- ~~tot~~ tots els neguits i les il·lusions de l'esperança. Ara vivim pendents de conèixer la reacció del senyor González Porto davant les teves proposicions. No perquè siguin determinativa, en cap sentit, sinó perquè si ho és en sentit favorable, ajudarà a resoldre altres problemes, el més difícil, el de l'allotjament. La mare ja et dirà, --t'ho vol explicar ella mateixa-- els inconvenients d'un allotjament, encara que fos temporal, a Bellaterra. D'antuvi, va semblar-nos la solució més ràpida i senzilla: després n'hem anat conèixent les dificultats i per això t'he parlat, varies vegades, de llogar una casa en una localitat propera a Barcelona, o a Perpinyà, si ho fas aconsellable. M'hi he negat previament, que tinc la convicció de què no sorgirà. El que resulta d'una dificultat insalvable per a nosaltres, és trobar allotjament a Barcelona. En Joan romou del i terra, cercant un pis assequible per tal de poder fer projectes de casament, i s'adona, --i ens en fa adonar,-- de què és una empresa difícilíssima.

No es pot negar que Espanya estigui vivint un moment bastant feliç de la primera recuperació econòmica: nota el punt de vista de les finances el fet és evident. No és, també, però, que la vida s'ha encarrit enormement i que, com a conseqüència de l'estabilització econòmica, es preveu l'encarriment de moltes altres coses, que fins ara han mantingut prou de defença: els lloguers d'habitatges de la guerra, el telèfon fins fa poc --ara ja és molt car-- els transports urbans i, molt especialment, els tributs municipals.... Amb tot la gent viu i els jornals dels "especialistes" es cotitzen molt per damunt dels de "base". Per exemple: un maquinista de rotativa d'ofset, per un diari de base, hauria de cobrar unes 400.- ptes setmanals: en cobren de 1100.- a 1300.- En el ram metal·lúrgic la cosa és més important, perquè Alemanya contracta --i els deixa emigrar-- el millor de la joventut obrera especialitzada. A "la Vanguardia" d'avui hi ha alguns demanants d'operaris qualificats i ben pagats des de tres pàgines. Entre les "Demandes" --hi ha una gran quantitat de sol·licitants.... (Ara m'adono que les pàgines dedicades a demanar operaris són quasi cinc). Per a estalviar-me la feina de copiar-los detallats amb els seus noms, he deixat tres o quatre més que sol·liciten tributs especialistes en maquinari, mobles, etc.

No em veig en cor d'afegir un altre full. Però, tot el que em queda per dir-te ho he deixat per dir-te: sol·licitants de tributs, que tenen encara